

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/8/2019
Identifikačné číslo spisu:	3019200153
Dátum vydania rozhodnutia:	10.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3019200153.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti odsúdenému D. H. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona Českej republiky, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. septembra 2019 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 12. júna 2019, sp. zn. 3Ntc/2/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4, veta druhá Trestného poriadku odvolanie odsúdeného D. H. s a zamietla.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom z 12. júna 2019, sp. zn. 3Ntc/2/2019, podľa § 13 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 183/2011 Z. z.“) rozhodol, že na území Slovenskej republiky sa uzná a vykoná rozsudok Krajského súdu v Brne, Česká republika, z 20. decembra 2012, sp. zn. 1T/11/2010, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo 6. marca 2014, sp. zn. 1To/6/2014, v časti v ktorej bol D. H., nar. XX. H. XXXX, bytom R., R. XXX/XXX, Slovenská republika, štátnemu občanovi Slovenskej republiky, po uznaní viny zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona Českej republiky, za konanie citované vo výrokovej časti tohto rozsudku, uložený peňažný trest vo výške 100 000,- korún českých.

Podľa § 13 ods. 2, s poukazom na § 19 zákona č. 183/2011 Z. z. krajský súd odsúdenému D. H. uložil peňažný trest vo výške 3.654,57 eur (slovom: tritisíc šesťstopäťdesiatštyri eur a päťdesiatšedem centov) a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť zmarený, uložil mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený D. H.. V podanom odvolaní odsúdený položil otázku, prečo peňažný trest vo výmere 100.000,- Kč, náhradný trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov a trest zákazu výkonu funkcie štatutárneho orgánu a prokuristu v obchodných spoločnostiach a družstvách na dobu sedem rokov nebol predmetom konania o uznaní a

výkone rozhodnutia, vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod 23Ntc/3/2014, ktorým bol odsúdenému na území Slovenskej republiky uznaný trest odňatia slobody vo výmere tri a pol roka, ani predmetom odvolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5 Urto 8/2014. Keď sa odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody pýtal nadriadených na tieto dva tresty (peňažný trest a trest zákazu výkonu funkcie), nikto z nich mu nevedel povedať, ako to s nimi vlastne je, a teraz, takmer po piatich rokoch je vydaný ďalší rozsudok, ktorým ho krajský súd posielal na tri mesiace do výkonu trestu alebo mu ukladá povinnosť zaplatiť 3.654,57 eur. Odsúdený sa v tejto súvislosti pýta, čo bude nasledovať, či mu krajský súd znovu po niekoľkých rokoch uloží aj ďalší trest, t.j. trest zákazu výkonu funkcie štatutárneho orgánu a prokuristu v obchodných spoločnostiach a družstvách.

Odsúdený v tejto súvislosti požiadal súd o pochopenie jeho situácie, keďže je šesťdesiatšesťročným dôchodcom s dvoma maloletými deťmi vo veku desať a štrnásť rokov. Od 9. apríla 2015 do 23. októbra 2017 bol vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmienne prepustený a do 23. októbra 2019 má určenú skúšobnú dobu podmieneného prepustenia. Odsúdený sa snažil zamestnať, aby vylepšil finančnú situáciu rodiny, ale zamestnali ho iba na dohodu ako vodiča nákladného automobilu. Vo februári 2019 sa mu stal úraz, musel opustiť prácu, aj v súčasnosti má neustále bolesti a je objednaný na operáciu chrbtice, v rámci ktorej mu budú vymieňať platničky, pričom podľa lekára potrvá jeho rehabilitácia približne 12 mesiacov. Znovu začať pracovať v najbližšej dobe tak podľa odsúdeného nebude možné. Zároveň uviedol, že s manželkou si zobrali spotrebný úver vo výške 30.000,- eur na opravu rodinného domu, zároveň od apríla 2014 splácajú úver vo výške 27.000,- eur, ktorý bol použitý najmä na splatenie starých dlžôb a úverov. Mesačné splátky týchto úverov spolu s nutnými výdavkami na deti, domácnosť, daňami, elektrinou, životnými poisťkami a ďalšími poplatkami odsúdenému nedovoľujú odložiť si žiadne peniaze. Z tohto dôvodu odsúdený navrhol, aby mu Krajský súd v Trenčíne umožnil splácať peňažný trest formou mesačnej splátky vo výške okolo 10,- eur mesačne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že Krajský súd v Trenčíne pri uznaní rozsudku Krajského súdu v Brne z 20. decembra 2012, sp. zn. 1T/11/2010, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo 6. marca 2014, sp. zn. 1To/6/2014, v časti týkajúcej sa peňažného trestu postupoval v súlade so zákonom č. 183/2011 Z. z. upravujúcim podmienky uznávania a výkonu rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii. Krajský súd v Trenčíne ako súd príslušný na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 9 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z., na základe slovenského prekladu doručeného osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii, po zistení, že odsúdený má na území Slovenskej republiky bydlisko (čím je splnená jedna z podmienok uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 4 zákona č. 183/2011 Z. z.), po písomnom vyjadrení prokurátora podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z., nezistiac existenciu žiadneho z dôvodov na odmietnutie uznania a výkonu peňažnej sankcie podľa § 12 zákona č. 183/2011 Z. z., rozhodol napadnutým rozsudkom o uznaní a výkone peňažnej sankcie. Správne pritom Krajský súd v Trenčíne postupoval pri prepočte meny podľa § 19 zákona č. 183/2011 Z. z., ako aj pri ukladaní pri ukladaní náhradného trestu odňatia slobody podľa § 13 ods. 2 veta druhá zákona č. 183/2011 Z. z. Napadnutý rozsudok Krajský súd v Trenčíne náležite odôvodnil a so závermi v ňom uvedenými sa najvyšší súd v plnom rozsahu stotožňuje.

Vo vzťahu k odvolacej námietke odsúdeného spočívajúcej v otázke, prečo nebol peňažný trest predmetom uznania a výkonu rozhodnutia v konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23Ntc/3/2014, ktorým bol odsúdenému na území Slovenskej republiky uznaný trest odňatia slobody vo výmere tri a pol roka, ani predmetom odvolacieho konania vedeného na najvyššom súde pod sp. zn. 5Urto/8/2014, najvyšší súd uvádza, že konajúce sudy môžu rozhodovať o uznaní a výkone rozhodnutia len v tom rozsahu, ako je označený v osvedčení o vydaní rozhodnutia zaslanom orgánom štátu pôvodu (v tomto prípade Krajským súdom v Brne). V osvedčení o vydaní rozhodnutia, ktoré bolo podkladom pre konanie vedené na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23Ntc/3/2014, žiadal Krajský súd v Brne uznať a vykonať svoj rozsudok z 20. decembra 2012, sp. zn. 1T 11/2010, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo 6. marca 2014, sp. zn. 1 To 6/2014, len vo výrokoch týkajúcich sa trestu odňatia slobody. Z tohto dôvodu Krajský súd v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 23Ntc/3/2014, ako aj najvyšší súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Urto 8/2014, rozhodovali len o uznaní a výkone trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému. V predmetnom konaní je však podkladom pre uznanie a výkon peňažnej sankcie výrok vyššie citovaných rozsudkov týkajúci sa uloženia peňažného trestu odsúdenému, ktorý nebol predmetom predchádzajúceho konania na Krajskom súde v Trenčíne, ani na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Z tohto dôvodu uznanie a výkon tohto peňažného trestu netvorí prekážku res iudicata (prekážku právoplatne rozhodnutej veci) a pri nezistení akéhokoľvek dôvodu na odmietnutie uznania a výkonu tohto rozhodnutia vo výroku o peňažnom treste podľa § 12 zákona č. 183/2011 Z. z. Krajský súd v Trenčíne ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nemali inú možnosť, než rozhodnutie vo výroku o uloženom peňažnom treste uznať.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku odsúdeného, spočívajúcu v nedostatku finančných prostriedkov na úhradu peňažného trestu a v žiadosti o povolenie splácania v splátkach, najvyšší súd dáva odsúdenému do pozornosti, že aktuálna neschopnosť odsúdeného uhradiť peňažný trest nie je v zmysle zákona č. 183/2011 Z. z. dôvodom na odmietnutie jeho uznania a výkonu. Obsah tejto odvolacej námietky môže byť posudzovaný až vo vykonávacom konaní, t.j. v konaní po právoplatnosti rozhodnutia o uznaní a výkone peňažnej sankcie.

Na základe týchto skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odsúdeného D. H. podľa § 518 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.